

Наодзади фругличари-те ходатъ у момата да кажатъ, че во неделѣ имаетъ свадба. *М. р. 519.* На децата доносятъ първо благо нещѣ, а после друго лѣстѣ. Наодзади излеговтъ девойката имъ целиватъ рѣка и имъ даватъ по китка и риза. *М. р. 517.*

Нападникъ *с. м.* у *Раков.* нападающій: Самодива—невѣста (нимфа) горска—и съ нейнѣ помощъ убива помакъ неправеднаго си неприятеля, зломисленика и нападалика сокола. *Гн. 255.*

Нападнѣ *м. св.* нападу. **Нападамъ** *м. дл.* нападаю: Падн' Арапинъ, Секула нападна, Па изваде сабя отъ ножница Та пресече Араиската глава. *М. 143.* Нападнѣ са палатъ (*On força le palais*). *Пк. 129.* **Нападвение** *с. с.* нападеніе: Турци-те три дни преседоха со оружіето въ рѣце, чекаещемъ нападение. *М. р. 527.*

Напалатъ *м. св.* нахлыну: По край новы-ты желѣзны нѣтища и др., кои-то ся кроять да бѣдѣтъ за напрѣдъ у насъ, скоро щѣтъ напалататъ помежду ны ученици Европейци. *Л. Д. 1870 р. 111.*

Напалѣж *м. св.* **Напалѣвамъ** *м. дл.* 1) натоплю, натапливаю: Ако оведнажъ ся причерви брашното, то пещьта е напалена колкото трѣбува. *Л. Д. 1872 р. 251.* Напалена соба. *Ч. 244.* 2) зажгу, зажигаю, разжигаю: Напалѣтъ свѣци на гробѣтъ. *Ч. 42.* Кога урочяса нѣкой, напалѣватъ главнѣтъ, изгасѣтъ ѣ въ единъ зеленъ каменъ паницѣ съсъ водѣ прѣдъ урочясаныйтъ и омиватъ му образъ да оздравѣе. *Ч. 28.*

Напанагонъ *нар.* сверхъ того: Латински обряди и черковны пѣнія по чуждѣ языкъ, тяжки данѣци, а напанагонъ на това и прѣзрѣніе отъ владѣтелиныты Нѣмцы—това было всичкото, що добывали новопокръстеници. *Л. Д. 1872 р. 215.* А на панагонъ излиза и единъ студень Англичянинъ, та доказва. *ид. 1874 р. 170.*

Напѣрка *с. ж.* прицарка: А на други имъ яко омръзважъ тѣлѣ чести напѣрки. *Тб. 15.*

Напѣрѣж *м. св.* оболѣю чѣмъ либо горячимъ кормъ воловъ: Скоро да идешъ дома си; майка-ти рука да отцарнишь борна, да донесешъ вода, да напѣришь на воловето. *Ч. 108.* **Напѣрѣж** са ожгусъ: (*о чело-вѣкъ, разъ испытавшемъ что-либо неприятное*): Авъ са напѣрихъ по лѣншната несполѣка та отъ сѣга нѣма вѣе да са зафѣтамъ за такѣва рѣбота.

Напастъ *с. ж.* напастъ, бѣдствіе: Грозна ны обколдила напастъ. *Гн. 25.*

Напастѣж *м. св.* **Напастѣвамъ** *м. дл.* 1) см. бѣдѣжъ *Цанк.* 2) причиняю бѣдствіе.

Напасѣ са *м. св.* *возвр.* 1) отпасусъ: Овѣце-ти прѣгризватъ пона-глубоко низкѣ-тѣ трѣвѣ та така нампратъ хранѣ и тамъ, дѣто вече сѣ ся напасли говеда. *Л. Д. 1873 р. 276.* 2) отѣмѣся: По Априла мѣ-